

ಧೂಳಿಡಿದ ಪಟ

ಎಸ್. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ

ಕಲೆ: ವೆಂಕಟಮಣಿ ಭಟ್

ರೈಲ್ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಳಿದ ಗದ್ದಿಗೃಪ್ಪನಿಗೆ ಕಕರುಮಕರು ಲಿಹಿಡಿದಂಗಾಯ್ತು. ಇದೇನಿದು 'ಅಂಕಾಲೆ ಗುತ್ತಿಹಾಲ್ವೆ' ಅಂತ ಬರದ್ಯತೆಲ್ಲಾ ಅಂತ ದಿಗಿಲಿಗೊಳಗಾದ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ತಪ್ಪಿ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇಳಿದುಬಿಟ್ಟೆನೇನೋ ಅನ್ನುವ ಅನುಮಾನಕ್ಕೊಳಗಾದ. ಈ ಹಿಂದಿನ ಯಾವೊಂದೂ ಕುರುಹೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಇಡೀ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ನಿಲ್ದಾಣವೇ ಬದಲಾಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ಎತ್ತ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ಹೊಳೆಯದೆ ಚಣೊತ್ತು ನಿಂತಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟ. ರೈಲಿನಿಂದ ಇಳಿದದ್ದೇ ಮೂರೂ ಮುಕ್ಕಾಲುಮಂದಿ. ಅವರೂ ಕಣ್ಣೆಮ್ಮುಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣೆಡುವುದರೊಳಗೆ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮ್‌ನಿಂದ ಯಾವಾಗಲೋ ಮಂಗಮಾಯವಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ಟೇಷನ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಕೋಣೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾತುಗಳು ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಿಕ್ಕಂತೆ ಇಡೀ ನಿಲ್ದಾಣವೇ ಬಿಕ್ಕೋ ಅನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಸೀದಾ ಸ್ಟೇಷನ್ ಮಾಸ್ಟರ್‌ತ್ತ ನಡೆದ ಗದ್ದಿಗೃಪ್ಪ, 'ಸ್ವಾಮಿ, ಚಿಕ್ಕತೊಟ್ಟು ಹಾಲ್ವೆ' ನಲ್ಲಿ ಇಳಿಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅಂದ. 'ಅಯ್ಯೋ ಅಜ್ಜಾ, ಚಿಕ್ಕ ತೊಟ್ಟು ಹಾಲ್ವೆ ಹೋಗಿ, 'ಅಂಕಾಲೆ ಗುತ್ತಿಹಾಲ್ವೆ' ಆಗಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಮೇಲಾಗಿ ಹೋಗ್ಕೆ' ಅಂದ ತನ್ನ ತಮಿಳುಗನ್ನಡ ಮಿಶ್ರಿತ ದನಿಯಲ್ಲಿ.

ಅದೊಂದು ಪುಟ್ಟ ಸ್ಟೇಷನ್. ಈ ಮುಂಚೆ ಅಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಎರಡು ಪ್ಲಾಸೆಂಜರ್ ರೈಲುಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದವು. ನಿಲ್ದಾಣದ ಎದುರಿಗೊಂದು ಪುಟ್ಟ ಕೆರೆ. ಕೆರೆಯ ಹಿಂಬದಿಗೆ ರೈಲು ಹಳಿಗಳಿಂದ ಕೊಂಚವೇ ಕೊಂಚ ದೂರಕ್ಕೊಂದು ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಗುಡಿಯಿತ್ತು. ಆ ಗುಡಿಗೆ ಪೂಜಾರಿಯಾಗಿ ಎತ್ತಲಿಂದಲೋ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪೂಜಾರಿಯ ಅಂಕಾಲೆ ಕಡ್ಡಿಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಾಗಿ ಆ ಗುಡಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ

